

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานีนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาสในบทนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอเกี่ยวกับ ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง สัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เหนือที่ใช้ในการแปลผลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยซึ่งจะแยกกล่าวตามลำดับดังนี้

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างได้มาจากประชากรเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลที่รับผิดชอบงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานีนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส จำนวน 184 คน

สัญลักษณ์และอักษรย่อในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล อีกทั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการนำเสนอและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Age	แทน อายุ (ปี)
Inc	แทน รายได้ (บาท)
Exp	แทน ประสบการณ์การทำงาน (ปี)
Tra	แทน การฝึกอบรมเพิ่มเติม (ครั้ง)
K	แทน ความรู้ในการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (คะแนน)
Off	แทน สัดส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากร (คน)
Vil	แทน จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบ (หมู่บ้าน)
Par	แทน การมีส่วนร่วมของชุมชน (ระดับ)
Dis	แทน ระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานีนามัย (กิโลเมตร)

Y	แทน ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (ระดับ)
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าอำนาจการทำนาย
a	แทน ค่าคงที่ (Constant) ของสมการพหุคูณในรูปแบบคะแนนดิบ
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบคะแนนดิบของตัวพยากรณ์
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบมาตรฐานของตัวพยากรณ์
t	แทน การแจกแจงแบบ t
Y'	แทน คะแนนพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบของตัวแปรตาม
$Z'y$	แทน คะแนนพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐานของตัวแปรตาม
\bar{X}	แทน คะแนนเฉลี่ย
S	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)
***	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($p < .001$)

เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผล

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานีนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์สำหรับแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดระดับคะแนนของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีนามัยผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับ (เสรี ลาขโรจน์, 2537 : 65-68) ดังนี้

ร้อยละ	ระดับความรู้
80-100 (25-31 คะแนน)	สูง
60-79 (19-24 คะแนน)	ปานกลาง
0-59 (0-18 คะแนน)	ต่ำ

2. เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดระดับคะแนนของแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของชุมชน ใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับการมีส่วนร่วม
4.51-5.00	มากที่สุด
3.51-4.50	มาก
2.51-3.50	ปานกลาง
1.51-2.50	น้อย
1.00-1.50	น้อยที่สุด

3. เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดระดับคะแนนผลของการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ผู้วิจัยได้ คัดแปลงมาจากหลักเกณฑ์และการประเมินผลการปฏิบัติงานของสำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ., 2538 :5) แบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

ร้อยละ	ระดับผลการปฏิบัติงาน
90-100	ดีเด่น
60-89	ดี
0-59	ควรปรับปรุง

4. เกณฑ์ที่ใช้ในการจัดระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการปฏิบัติงาน และปัจจัยสนับสนุนงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยกับผลการปฏิบัติงาน สร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค แบ่งเป็น 4 ระดับ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2537 : 324) ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์ (r)	ระดับความสัมพันธ์
0.90-1.00	สัมพันธ์กันสูงมาก
0.70-0.89	สัมพันธ์กันสูง
0.30-0.69	สัมพันธ์กันปานกลาง
0.01-0.29	สัมพันธ์กันต่ำ

ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการปฏิบัติงานและปัจจัยสนับสนุนงาน

2. ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่

2.1 ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคของสถานีนอนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและ นราธิวาส

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการปฏิบัติงานและปัจจัยสนับสนุนงานกับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคของสถานีนอนามัย

2.3 ปัจจัยที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีและสามารถนำมาใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคของสถานีนอนามัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคของสถานีนอนามัยใน จังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการปฏิบัติงานและปัจจัยสนับสนุนงาน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มประชากร สถานีนอนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาสจำนวน 310 แห่ง โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุขผู้รับผิดชอบงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคประจำสถานีนอนามัยแห่งละ 1 คนรวมทั้งสิ้น 184 คนซึ่งสามารถจำแนกข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้ ปัจจัยการปฏิบัติงาน ได้แก่ ประสิทธิภาพการทำงาน การฝึกอบรมเพิ่มเติม ความรู้ในการปฏิบัติงาน และปัจจัยสนับสนุนงาน ได้แก่ สัดส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากร จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของชุมชน ระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานีนอนามัย มีรายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของ อายุ รายได้ ประสบการณ์การทำงาน การฝึกอบรมเพิ่มเติม ความรู้ในการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค สักส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากร จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของชุมชนและระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานีอนามัย

ปัจจัยในการปฏิบัติงาน	n	\bar{X}	S
อายุ (ปี)	184	30.90	6.47
รายได้ (บาท)	184	8,878.77	2,861.36
ประสบการณ์การทำงาน (ปี)	184	7.49	5.48
การฝึกอบรมเพิ่มเติม (ครั้ง)	184	.88	1.13
ความรู้ในการปฏิบัติงาน (คะแนน)	184	17.96	5.53
สักส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากร (คน)	184	5.05	2.48
การมีส่วนร่วมของชุมชน (ระดับ)	184	3.13	.57
จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบ (หมู่บ้าน)	184	4.43	1.70
ระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานีอนามัย (กิโลเมตร)	184	6.72	3.92

จากตาราง 6 พบว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขผู้รับผิดชอบงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคประจำสถานีอนามัยจำนวน 184 คน มีอายุเฉลี่ย 30.90 ปี มีรายได้เฉลี่ย 8,878.77 บาท มีประสบการณ์การทำงานเฉลี่ย 7.49 ปี มีระดับความรู้เฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ (ได้คะแนน 0-18 คะแนน) และได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมในปี พ.ศ.2541 เฉลี่ย .88 ครั้ง

ในขณะที่สถานีอนามัยมีสักส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากรในเดือน สิงหาคม 2542 เฉลี่ย 5.05 คน มีจำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบเฉลี่ย 4.43 หมู่บ้าน มีระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50) และมีระยะทางจากหมู่บ้านที่ไกลที่สุดถึงสถานีอนามัยเฉลี่ย 6.72 กิโลเมตร

2. ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่

2.1 ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานีอนามัยในจังหวัดยะลา ปีคตานิและนราธิวาสมีรายละเอียดดังตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของสถานีอนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาสจำแนกตามระดับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของวัคซีนแต่ละประเภท

ประเภทของวัคซีน	จำนวน	ร้อยละ
1. วัณโรค		
ดีเด่น (ร้อยละ 90-100)	157	85.33
ดี (ร้อยละ 60-89)	27	14.67
ควรปรับปรุง (ร้อยละ 0-59)	0	0
รวม ระดับดีเด่น ($\bar{X} = 94.92$ $S = 8.87$)	184	100.00
2. คีโมตี		
ดีเด่น (ร้อยละ 90-100)	109	59.24
ดี (ร้อยละ 60-89)	70	38.04
ควรปรับปรุง (ร้อยละ 0-59)	5	2.72
รวม ระดับดี ($\bar{X} = 87.24$ $S = 12.76$)	184	100.00
3. โอลิวี		
ดีเด่น (ร้อยละ 90-100)	110	59.78
ดี (ร้อยละ 60-89)	70	38.04
ควรปรับปรุง (ร้อยละ 0-59)	4	2.18
รวม ระดับดี ($\bar{X} = 87.36$ $S = 12.72$)	184	100.00
4. พัด		
ดีเด่น (ร้อยละ 90-100)	103	55.98
ดี (ร้อยละ 60-89)	61	33.15
ควรปรับปรุง (ร้อยละ 0-59)	20	10.87
รวม ระดับดี ($\bar{X} = 85.70$ $S = 16.74$)	184	100.00
5. คีบอ๊กเสบบี		
ดีเด่น (ร้อยละ 90-100)	97	52.72
ดี (ร้อยละ 60-89)	77	41.85
ควรปรับปรุง (ร้อยละ 0-59)	10	5.43
รวม ระดับดี ($\bar{X} = 86.64$ $S = 13.40$)	184	100.00
6. รวมวัคซีนทุกประเภท		
ดีเด่น (ร้อยละ 90-100)	116	63.04
ดี (ร้อยละ 60-89)	64	34.78
ควรปรับปรุง (ร้อยละ 0-59)	4	2.18
รวม ระดับดี ($\bar{X} = 88.38$ $S = 11.50$)	184	100.00

จากตาราง 7 พบว่าผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปีของสถานอนามัยโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 88.38$) เมื่อจำแนกตามระดับผลการปฏิบัติงานมากกว่าครึ่งอยู่ในระดับดีเด่น ($n = 116$) คิดเป็นร้อยละ 63.04 รองลงมาอยู่ในระดับดี ($n = 64$) คิดเป็นร้อยละ 34.78 และควรปรับปรุง ($n = 4$) คิดเป็นร้อยละ 2.18 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของวัคซีนแต่ละประเภทพบว่า

วัคซีนวัดโรค ส่วนใหญ่ผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีเด่น คิดเป็นร้อยละ 85.33 รองลงมาคือระดับดี คิดเป็นร้อยละ 14.67 และโดยเฉลี่ยมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีเด่น ($\bar{X} = 94.92$)

วัคซีนดีทีพี มากกว่าครึ่งผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีเด่น คิดเป็นร้อยละ 59.24 รองลงมาคือระดับดี คิดเป็นร้อยละ 38.04 และระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 2.72 ตามลำดับโดยเฉลี่ยมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 87.24$)

วัคซีนไอพีวี มากกว่าครึ่งผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีเด่น คิดเป็นร้อยละ 59.78 รองลงมาคือระดับดี คิดเป็นร้อยละ 38.04 และระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 2.18 ตามลำดับโดยเฉลี่ยมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 87.36$)

วัคซีนหัด มากกว่าครึ่งผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีเด่น คิดเป็นร้อยละ 55.98 รองลงมาคือระดับดี คิดเป็นร้อยละ 33.15 และระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับโดยเฉลี่ยมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 85.70$)

วัคซีนคอตีบคอตีบผสมมากกว่าครึ่งผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีเด่น คิดเป็นร้อยละ 52.72 รองลงมาคือระดับดี คิดเป็นร้อยละ 41.85 และระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 5.43 ตามลำดับโดยเฉลี่ยมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 86.64$)

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการปฏิบัติงานและปัจจัยสนับสนุนงานกับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยในจังหวัดยะลา ปีคดาปีและนราธิวาสมีรายละเอียดดังตาราง 8-9

ตาราง 8 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการปฏิบัติงานและปัจจัยสนับสนุนงานกับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานีนามือ

ปัจจัยในการปฏิบัติงาน (X)	ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (Y)
ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล	
อายุ	.205**
รายได้	.283**
ปัจจัยการปฏิบัติงาน	
ประสบการณ์การทำงาน	.231**
การฝึกอบรมเพิ่มเติม	.163*
ความรู้ในการปฏิบัติงาน	.238**
ปัจจัยสนับสนุนงาน	
สัดส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากร	.076
จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบ	.058
การมีส่วนร่วมของชุมชน	.297**
ระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานีนามือ	-.056

จากตาราง 8 พบว่าอายุ รายได้ ประสบการณ์การทำงาน ความรู้ในการปฏิบัติงานและการมีส่วนร่วมของชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับต่ำกับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

การฝึกอบรมเพิ่มเติมมีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับต่ำกับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ส่วนปัจจัยอื่นๆ นอกจากนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 9 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยการปฏิบัติงานและปัจจัยสนับสนุนงานของสถานีนามัย

ปัจจัยต่างๆ	Age	Inc	Exp	Tra	K	Off	Vil	Par	Dis
อายุ (Age)	.908**	.808**	.037	.097	-.054	.029	.185**	-.094	
รายได้ (Inc)		.810**	.057	.149*	-.048	.095	.196**	-.095	
ประสบการณ์การทำงาน (Exp)			.003	.108	-.064	.075	.186**	-.044	
การฝึกอบรมเพิ่มเติม (Tra)				.046	.096	-.075	-.051	.067	
ความรู้ (K)					-.078	-.016	.214**	-.094	
สัดส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากร (Off)						.414**	.010	.125*	
จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบ (Vil)							.135*	.163*	
การมีส่วนร่วมของชุมชน (Par)								-.099	
ระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานีนามัย (Dis)									

จากตาราง 9 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ สรุปได้ดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ อายุสัมพันธ์กับรายได้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ อายุและรายได้สัมพันธ์กับประสบการณ์การทำงาน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ สัดส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากรสัมพันธ์กับจำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ อายุ รายได้ ประสบการณ์การทำงานและความรู้ในการปฏิบัติงานสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงนิมิตในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ รายได้สัมพันธ์กับความรู้ในการปฏิบัติงาน จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนและสัดส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากร จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบสัมพันธ์กับระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานีนามัย

2.3 ปัจจัยที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีและสามารถนำมาใช้ในการสร้างสมการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานีนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาสมีรายละเอียดดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวพยากรณ์ที่ดีที่ใช้ในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยในจังหวัดยะลา ปีคานี้และนราธิวาส

ปัจจัยในการปฏิบัติงาน	R	R^2	a (Constant)	สปรต.การถดถอย		t	Sig t
				b	β		
การมีส่วนร่วมของชุมชน	.297	.088	69.767	5.942	.297	4.197	.000
การมีส่วนร่วมของชุมชน รายได้	.375	.141	64.287	5.023	.251	3.575	.000
				.0009412	.234	3.331	.001
การมีส่วนร่วมของชุมชน รายได้	.409	.168	62.567	5.236	.262	3.767	.000
				.0008951	.223	3.202	.002
การฝึกอบรมเพิ่มเติม				1.661	.164	2.398	.017
การมีส่วนร่วมของชุมชน รายได้	.440	.194	58.710	4.605	.230	3.297	.001
				.0008189	.204	2.948	.004
การฝึกอบรมเพิ่มเติม				1.734	.171	2.533	.012
ความรู้ในการปฏิบัติงาน				.359	.166	2.403	.017

จากตาราง 10 ในการเลือกตัวพยากรณ์ตัวแรกเพื่อเข้าสู่สมการ โดยพิจารณาจากปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่าตัวอื่นๆ ในที่นี้ คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน (Par) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .297 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .297 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าอำนาจการทำนาย (R^2) เท่ากับ .088 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยได้ร้อยละ 8.80

ตัวพยากรณ์ตัวที่ 2 ที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณ คือ รายได้ (Inc) หลังจาก que เพิ่มตัวพยากรณ์ตัวที่ 2 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้ว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เพิ่มขึ้นจากเดิม ซึ่งเท่ากับ .297 เป็น .375 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีผลทำให้ค่าอำนาจการทำนาย (R^2) เท่ากับ .141 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนและรายได้ ได้ร่วมกันพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัย โดยตัวพยากรณ์ทั้ง 2 ตัวสามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคได้ร้อยละ 14.10

ตัวพยากรณ์ตัวที่ 3 ที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณ คือ การฝึกอบรมเพิ่มเติม (Tra) หลังจาก que เพิ่มตัวพยากรณ์ตัวที่ 3 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้ว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

(R) เพิ่มขึ้นจากเดิม ซึ่งเท่ากับ .375 เป็น .409 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีผลทำให้ค่าอำนาจการทำนาย (R^2) เท่ากับ .168 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน รายได้และการฝึกอบรมเพิ่มเติม ได้ร่วมกันพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยโดยตัวพยากรณ์ทั้ง 3 ตัวสามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคได้ร้อยละ 16.80

ตัวพยากรณ์ตัวที่ 4 ที่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณ คือ ความรู้ในการปฏิบัติงาน (K) หลังจากเพิ่มตัวพยากรณ์ตัวที่ 4 เข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณแล้ว พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เพิ่มขึ้นจากเดิม ซึ่งเท่ากับ .409 เป็น .440 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีผลทำให้ค่าอำนาจการทำนาย (R^2) เท่ากับ .194 ซึ่งหมายความว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน รายได้ การฝึกอบรมเพิ่มเติม และความรู้ในการปฏิบัติงาน ได้ร่วมกันพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยโดยตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวสามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคได้ร้อยละ 19.40 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ส่วนตัวแปรที่เหลือ คือ อายุ ประสบการณ์การทำงาน สักส่วนเจ้าหน้าที่ต่อประชากร จำนวนหมู่บ้านที่รับผิดชอบและระยะทางจากหมู่บ้านถึงสถานอนามัย ไม่ถูกเลือกเข้าสู่สมการ เนื่องจาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติพอที่จะนำเข้าสู่สมการ ได้อีก ซึ่งแสดงว่าเป็นการสิ้นสุดของการเพิ่มตัวพยากรณ์เข้าสู่สมการ

ดังนั้นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน รายได้ การฝึกอบรมเพิ่มเติม และความรู้ในการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

สำหรับสมการพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยในจังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาสในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานเขียนได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 58.710 + 4.605 (\text{Par}) + .0008189 (\text{Inc}) + 1.734 (\text{Tra}) + .359 (\text{K})$$

จากสมการแสดงว่าปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน (Par) รายได้ (Inc) การฝึกอบรมเพิ่มเติม (Tra) และความรู้ในการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (K) เป็นปัจจัยเชิงนิมิตที่สามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยได้ โดยมีค่าอำนาจการทำนายร้อยละ 19.40

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = .230 (\text{Par}) + .204 (\text{Inc}) + .171 (\text{Tra}) + .166 (\text{K})$$

จากสมการเมื่อเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญและสามารถพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสถานอนามัยได้เป็นอันดับแรก คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน (Par) รองลงมา ได้แก่ รายได้ (Inc) การฝึกอบรมเพิ่มเติม (Tra) และความรู้ในการปฏิบัติงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค (K) ตามลำดับ